

Acollir

written by Fredi Bentanachs | 2 de març de 2017

Verb català, que significa: permetre a algú necessitat de viure a casa teva temporalment i ajudar-lo a superar el trauma que viu, ja sigui degut a guerres, cataclismes, fam o persecució política.

Dit això, sé que aquest tema crea controvèrsia i pors infundades. Que tot sovint, per manca d'explicacions informatives coherents, comporta caure en la demagògia barruera, xenòfoba i nazi. Que els grups feixistes solen manipular per escampar llurs mentides i falsedats. Al llarg de la història, l'èxode de població humana, ha dut els pobles a fugir de les guerres, cataclismes, fam, etc. Fugint de llurs pobles d'origen, a la recerca d'aixopluc. La guerra civil del 36/39 va comportar l'èxode de catalans i republicans espanyols cap a França, pel nord i a Tunísia i Algèria pel sud. L'esperança de refer la vida desfeta pel criminal Franco els va empènyer. Molts d'ells amb l'esperança de tornar i refer la Pàtria malmesa pel feixisme.

Aquest comentari ve a tall de memòria històrica ja que ara ens trobem davant un nou desastre humanitari produït per la guerra de Síria i Iraq contra la barbàrie d'Estat Islàmic. La veritat és que només corresponen a Catalunya uns 4.500 refugiats i la Generalitat de Catalunya fa mesos que té els albergs preparats amb tot allò necessari per encabir-hi els nouvinguts, molts d'ells dones i nens i molts amb l'esperança de tornar al seu país. L'altre mentida feixista per espantar és el suposat radicalisme islàmic dels refugiats. Això és fals! Molts d'ells no són islàmics. Poden ser yamanites (kurds), cristians, coptes àdhuc no creients i també, és clar, islàmics. Desmuntem també les mentides escampades per l'extrema dreta europea per intentar guanyar vots a costa de la por. Dissortadament el discurs també a calat a casa nostra i sense control escampa la idea xenòfoba i feixista entre molts compatriotes. Diaris i

webs racistes i nazis com Alerta digital, Llibertat Digital, Mediterraneo Digital, Crònica Global, entre d'altres. També webs identitàries i xerrameca aterridora i catastrofista, fan forat en una població totalment desinformada vers el tema.

Catalunya no és un poble ètnic, sinó fruit d'una cultura feta de l'acolliment dels diferents pobles que ens han precedit. Originàriament som ibers, grecs, romans, carolingis, jueus i musulmans berbers, majoritàriament de cultura cristiana. Per tant, la bajanada de grups identitaris no és real, la cultura catalana és el que ens uneix des de fa mil anys oberts sempre a tothom. A diferència de la Castella excloent i dominant, els catalans hem estat acollidors i receptius, oberts a tots els pobles i a aprendre de tots.

Políticament és el moment de trencar amb el discurs que l'espanyolisme de dretes i d'esquerres, mitjançant el lerrouxisme dels comuns, podemos i els sociates, intenta fer quallar relacionant la manca de solidaritat i la intolerància amb l'independentisme i el nacionalisme català.

La manifestació del 18 de febrer, més enllà de demostrar al món la solidaritat del catalanisme, va tornar a posar al mapa de les lluites socials a Catalunya davant del món i de la xenofòbia creixent d'Europa. Les banderes estelades i la presència massiva del govern independentista de la Generalitat, a més de la presidenta del Parlament, deixen clar que el lerrouxisme dels comuns/podemos/sociates va quedar sobrepassat pel poble majoritàriament independentista, com va quedar palès.

Aquesta manifestació ha tornat a obrir les notícies internacionals vers les simpaties que la causa catalana té a la comunitat internacional. Aquests contempen atònits com un poble amb uns problemes econòmics i socials a causa de llur lluita per la seva pròpia llibertat en front de l'estat espanyol és capaç de treure forces d'arreu i clamar justícia i solidaritat amb els refugiats en tots els terrenys. ONGs

catalanes s'obren terreny amb campanyes de recollida de menjar, roba i material escolar. Músics, pallassos sense fronteres i un llarg etcètera, s'han implicat en aquesta lluita.

I és aquesta forma de ser el què ha fet gran a la nostra nació. Aquest és el camí que ens farà lliures.

Donec perficiam.